

men dette Medlem skyndte sig da med udtrykkelig at udtale, hvad han saae Lov til at udtale i denne Sal, nemlig, at han ikke anerkjender Rigsraadet som nogen lovlig bestaaende Myndighed. Men dette kan dog vistnok ikke antages at være en Anskuelse, der deles af Fleertallet af dette Things Medlemmer. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds søgte at beraabe sig paa forskjellige Forsatningsbestemmelser for at godtgjøre, at hele Spørgsmaalet om Krigsstadeserstatnings Udbringning maatte henhøre under Rigsdagen; men han var overordentlig uheldig i denne Henseende. Det ærede Medlem for Sæby gjorde opmærksom paa, at netop den § 2 i Grundlovsbeslutningen af 29de August 1855, som det ærede Medlem vilde paaberaabe sig, talte udtrykkelig imod ham; thi der er ved denne Leilighed ikke paa nogen som helst Maade Tale om Naturalydelser, der ere givne „i Henhold til“ nogen Plan eller nogen bestaaende Lov. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds saae sig heller ikke istand til at svare Noget derpaa. Men det ærede Medlem for Sæby kunde være gaaet langt videre. Han kunde nemlig have sagt: Hvad er det for Naturalpræstationer, for hvilke der efter det ærede Medlems Forslag nu gjennem den særlige Tilægsbevilling skal udredes noget Forstøb paa Erstatningen? Det er Naturalforløbender, hvoraf kun en overveiende ringe Deel er præsteret til vore egne Tropper, men den langt overveiende Deel til de fjendtlige; men det vil dog vist det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds indbrømme, at i Grundlovsindskrænkningens § 2 er der sandelig ikke Tale om Udbringning af Heste, Levnetsmidler, Foder, Qvarteer og lignende Naturalforløbender til nogen Anden end til den danske Armee; Grundlovsindskrænkningens § 2 har sandelig ikke tænkt paa Udbringning af slike Ting til Fjenden. Dersom de Herrer nu ville see paa den Form, hvori Forslaget er stillet af det ærede Medlem og hans Meningsfæller, og som det er vedtaget her ved anden Behandling, saa ville de finde, at der dog kun er Tale om Erstatning for „Naturalforløbender“; men der er andre Krigsstadeserstatnings Fordringer fra Sydernes. Side end netop den for Naturalfor-

løbender; der er forskjellige andre Ting, for hvilke Sydterne kunne gjøre et ligesaa godt Krav paa Erstatning gjældende som for Udbringning af Heste, Foder, Korn, Brød, Vgter osv. Der er f. Ex. tilføjet positivt Skade paa forskjellige Steder i Sydland, som Sydterne have et ligesaa godt Krav paa at faae Erstatning for, og hvor vil det ærede Medlem henlægge den Erstatning? Han kommer dog vist til at henvise den til den Autoritet, hvis Gjældighed han nægter, og som han altid saae Lov til her at nægte Gjældigheden af. Han maa dog vel indbrømme, at, hvor der f. Ex. er Tale om en af Fjenden afbrændt Gaard, som skal erstattes, der kunne vi ikke fra Rigsdagens Standpunkt med Grundlovsindskrænkningen i Haanden gjøre Krav paa; at det er os, der skulle bevilge denne Erstatning. Han maa fremdeles, naar han vil slutte sig til denne Grundlovsindskrænkning og støtte sin hele Hjemmel derpaa, indbrømme, at kun de Naturalforløbender, der ere udredede til den danske Armee, blive at bevilge af Rigsdagen, hvorimod alle de, der ere udredede til den fjendtlige, maae komme til at henhøre under den Autoritet, der ikke blot har Myndighed, som der blev sagt før af et æret Medlem, i alle Anliggender, hvor ikke en udtrykkelig Bestemmelse hjemler Anliggendet at være særligt, men som udtrykkelig har faaet henviist til sit Omraade Krig og alle i umiddelbar Forbindelse med den staaende Anliggender. Det ærede Medlem vilde altsaa ved sit Forslag, hvis det atter her idag skulde vinde Majoritet for sig, komme til en overordentlig uheldig Ting, nemlig at hugge Krigsstadeserstatningen til Sydterne over i to Stumper, een Stump, som blev at bevilge af Rigsdagen, — og jo mere man vilde holde sig til Grundlovsindskrænkningen, desto mindre vilde den Stump blive, Rigsdagen fik, — og en anden Stump, som skulde bevilges af Rigsraadet. Dette er ikke nogen heldig Fremgangsmaade for den, der i saa stærke Ord taler om det Fordærvelige ved et Forsatningsystem med to Stiver, to Møllestene, som skulle arbejde imod hinanden, og det er heller ikke en Fremgangsmaade, som kan siges i Virkeligheden at være stemmende med den Landsdeels Lær, som det ærede Medlem har søgt at fyldestgjøre. Sydland og Sydterne ere langt bedre tjente med,